

en blokering for, at det frie valg i øvrigt kommer til at gælde i hele Danmark.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Til hr. Villy Søvnald: Hvorfor vil man så ikke være med til at give de ældre det frie valg inden for den kommune, der er?

Jeg vil også gerne spørge her, ligesom jeg gjorde til den socialdemokratiske ordfører: Hvorfor skal alle ældre tvinges til at gøre nøjagtig det samme, uden at de selv har en reel indflydelse på den ældrebolig, de skal have – måske den sidste, de skal have?

Så vil jeg gerne gøre hr. Tom Behnkes ord til mine: Da vi har kommunevalg hvert fjerde år, er det med, at kommunerne bygger for lidt, trods alt et hypotetisk spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, det er overordentlig interessant, at hr. Tom Behnke rejser spørgsmålet om det kommunale selvstyre, og om Folketinget overhovedet behøver at blande sig, mens vi i øvrigt behandler et forslag, hvor Folketinget skal gå ind og blande sig.

Decentralisering hænger for mig sammen med, at Folketinget laver et minimum af retsregler i et samfund, og at man ikke fuldstændig frit kan gøre, som man vil. Det har jeg også tidligere hørt hr. Tom Behnke være tilhænger af. Når vi diskuterer nogle kommuner, der skærer dramatisk ned på hjemmehjælpen, kunne man holde den samme tale og sige: Jamen det må borgerne så gøre op med, når der kommer kommunevalg næste gang; der må man så smide de politikere ud, der beskar hjemmehjælpen.

Mener hr. Tom Behnke ikke, at der er områder, hvor vi har brug for at beskytte med en overordnet lovgivning mod den slags? Jeg ser, at hr. Tom Behnke nikker. Vi synes så, at noget så grundlæggende, som at ældreboliger er til stede, er noget, vi har brug for at gå ind og sikre fra Folketingets side.

Til fru Else Winther Andersen: Jamen vi vil bestemt gerne have, at de ældre skal have indflydelse. Men diskussionen drejer sig om, at hvis der skal være et reelt valg, sådan som virkeligheden ser ud på ældreområdet, så er forudsætningen, at der bygges i et helt, helt, helt andet omfang, end der gør i dag.

Derfor mener jeg i virkeligheden, at denne her diskussion meget let bliver en pseudodiskussi-

on. Den reelle diskussion drejer sig om at bygge så mange boliger, at der reelt er mulighed for at vælge, og at der reelt er mulighed for at sammensætte ældre, der stadig har kræfter i behold, med ældre, der ikke har kræfter i behold. Det er den store vision på ældreområdet.

Dér mangler jeg til gengæld fuldstændig Venstre, men det er jo klart nok, for det ville kollidere med ønsket om skattestop og offentlige udgifter.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Og så er det fru Aase D. Madsen som ordfører.

Aase D. Madsen (DF):

De tre foreliggende beslutningsforslag kunne med fordel have været behandlet sammen, da de jo sådan set griber ind i hinanden, og derfor er det svært i ordførertalerne at skille dem ad. Det ene emne dækker det andet. Man må have mig undskyldt, hvis det sker.

Dansk Folkeparti er naturligvis positiv over for forslaget om, at der skal være frit valg for de ældre, der er visiteret til en plejehjemsplads eller en plejebolig, hvad enten det er inden for eller uden for kommunens grænser.

Men problemet er for det første, at der ikke er det fornødne antal plejehjemspladser eller boliger til rådighed, som det også er blevet sagt før af ministeren, og det medfører i sig selv en begrænsning af valgmulighederne.

For det andet har de visiterede ældre på ventelisterne jo ikke et retskrav på at få en plejehjemsplads eller en plejehjemsbolig. Da Dansk Folkeparti for 1 år siden fremsatte et forslag om, at der skulle indføres dette retskrav på en plejehjemsplads, vendte bl.a. Venstre og De Konservative desværre tommelfingeren nedad.

Vi ved jo også, at det reelle behov for plejehjemspladser er langt større, end det fremgår af de officielle ventelister, fordi mange kommuners visitation efter behov foregår efter samme princip, som når man sælger elastik i metermål, da behovskriteriet i mange tilfælde bliver reguleret og prioriteret efter en politisk kassetænkningens filosofi.

Jeg mener i øvrigt også, at vi omgående skal se på de regler, der er for kommunernes ret til at flytte de ældre. Når plejehjemmene skal nedlægges eller ombygges, flytter man jo de ældre, og det sker mange gange med urimelig korte opsigelsesvarsler. Bl.a. ser vi det jo i den socialdemokratisk ledede Københavns Kommune i øjeblik-